

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

362.7

Szerző:

Hely

Cím: *A Gyermekvédő Liga Iparos-
tanuló Otthona*

Idő

"1921"

Forrás:

Nep szava

Személy

*3 p.**1921. T. 15.*

Helyezés

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

"1921"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A Gyermekvédő Liga Iparostanuló Otthona.

Haldokló szociális intézmény a város
végén. — Rákról mindenki megfeled-
kezett.**

Az Országos Gyermekvédő Ligának az V. kerület külső részén, a Visegrádi-utca 159. számú házban van az Iparostanuló Otthona. Az elhanyagolt ház kapuja fölött komor vasbetűk hirdetik ezt a kövezeiben és szemetei utcaán járókelőknek. A szemlélő az első pillanatban abban a kellemes hitben ringatja magát, hogy e cím értékes szociális intézmény jelöl meg. De ha kissé jobban megfigyeljük a dolgokat, csakhamar az ellenkezőjéről győződjünk meg.

Az Iparostanuló Otthont egyemeletes, régi bérházban helyezték el.

A ház kopott, piszkos,

a vakolat a legtöbb helyen lemállott. Az ajtók nem csak kódznak, kifosztást alig látni egyet-kettőt. A szobakonyhás lakások hálótermekül szolgálnak. A szobák padlózata fekete a piszkótlól, a konyhák cemeneteje töredezett. Egy-egy szobában vagy konyhában 3-5 vaságy áll. A szalmazsákok rongyosak. Kályha minden helyiségben van, de tüzelőt nagyon keveset kapnak. Ezért a fiuk között gyakori vendég a betegség.

Ebben a piszkos, szomorú házban most

harminc iparostanuló éli örömtelen, sivár életét.

A fázasztó napi robot után vajjon milyen érzések szállhatnak itt e fiatal szívekben? Az „Otthon” főtartásához a tanulók is hozzájárulnak, amennyiben a Liga minden tanuló fizetését fölveszi a gyárostól, munkáltatótól és ennek fejében lakással és étellel látja el őket. Fejenként átlag 250-310 koronát fizetnek havonta. A tanulók egy fillért sem kapnak keresetükből, tehát jogos az a kívánságuk, hogy mindennel a Liga lássa el őket, mint a gyermekét.

A Liga azonban legfőképpen mostoha gyermekekékné kezeli őket.

A fiuknak sok panaszra van okuk.

Fehérneműjük nincs. A tisztálkodásra alig gondolhatnak, mert nagy időközökben kapnak egy-egy 5-10 dékás szappant. Ruhájuk, cipőjük lerongyolódott és senki sem törődik velük. Némelyik mezitláb jár és azért nem is mehet munkába. Az élelmük papiroson jól hangzik, a valóságban azonban rossz, sokszor ehetetlen és a legtöbb szőr kevés. Pénteken például babléves, krumplifőzelék volt a menü. Egész napon dolgoznak és éppen abban a korban vannak, amikor pompás étvágya van a serdülő fiatal embernek. Mennyi jótékony misszió működik Budapesten és csodák-csodája, a Liga ennek a 30 szegény proletárfiúnak semmit sem tud szerezni. 1917 óta folyton azt rebesgetik, hogy az Otthont fölöslatják. Itt volna az ideje már, hogy végre rendet teremtsenek.

A fiuk többször akarták már a Liga vezetőinek figyelmét helyzetük tarthatatlanságára felhívni. Hat héttel ezelőtt meg is ígérték nekik, hogy megvizsgálják az Otthon ügyét. De, ugy látszik, megfélemlítettek róluk. Hiszen csak szegény munkásfiukról van szó!

Városi háziomda 1920